

Raiul și iadul sunt stări ale sufletului: Patriarhul Daniel ne spune cum să câștigăm fericirea

„Fericirea o simt doar cei care au fost smeriți și milostivi”, a spus duminică Patriarhul Daniel, explicând deosebirea dintre rai și iad ca deosebire „între comuniunea fericită și singurătatea nefericită, chinuitoare”.

În predica sa, Patriarhul României a vorbit despre pilda bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr. „Această evanghelie ne arată că starea sufletului după moarte depinde de starea spirituală a vieții pământești”, a spus Preafericirea Sa.

Conform Patriarhului Daniel, cele trei mari învățăminte ale evangheliei care se citește la liturghie în această duminică se referă la starea sufletului nemuritor al omului după moarte, care:

merge fie în bucuria dreptilor, fie în întristarea păcătoșilor nepocăiți, adică fie în rai, fie în iad;

nu se află într-o stare de amorțire sau inconștiență, ci este activ. Conștiința este luminată și poate comunica cu oamenii drepti care au împlinit în viața lor voia lui Dumnezeu;

este capabil să facă o deosebire între rai și iad, între comuniunea fericită și singurătatea nefericită, sau chinuitoare.

„Aceste stări pe care le descrie Evanghelia de astăzi confirmă faptul că sufletul, după despărțirea sa de trup, fiind nemuritor, este conștient de starea proprie și de deosebirea dintre rai și iad”, a spus Părintele Patriarh Daniel.

În continuare, Preafericirea Sa a explicat stările sufletești ale celor doi protagoniști ai parabolei. Bogatul nemilostiv trăiește doar biologic, reducând viața la cele materiale. „Insensibilitatea lui îl arată că este autosuficient și nepăsător față de suferința altuia.”

Săracul Lazăr este „singur și suferind. Deși nu se află în pustie, el trăiește multă singurătate și izolare. Remarcăm faptul că, în singurătatea lui, el cultivă virtuți deosebite: smerenia, tăcerea și răbdarea. Nu judecă pe nimeni, nici măcar pe bogatul nemilostiv”.

După moarte, starea sufletelor se schimbă: bogatul cunoaște „chinurile singurătății iadului”, iar săracul Lazăr „comuniunea de fericire a dreptilor”.

„Starea sufletului după despărțirea sa de trup depinde foarte mult de modul de viață a omului în timpul vieții sale pământești”, a subliniat Patriarhul.

„Evanghelia nu ne spune ce fapte bune a făcut săracul și ce fapte rele a făcut bogatul nemilostiv. În general, judecata se face după faptele omului. Aici, însă, vedem că nu doar faptele contează, ci vedem că judecata lui Dumnezeu ține cont și de starea sufletului omului când trece din această viață în cealaltă, în existența de după despărțirea sufletului de trup. Starea sufletului, starea spirituală, a fost determinantă pentru starea de dincolo de mormânt.”

„Pentru că nu a fost smerit și milostiv, nu a putut intra în comuniunea dreptilor celor smeriți și milostivi și a rămas în izolare egoistă, așa cum a trăit în timpul vieții, și acum vidul nerecunoștinței față de Dumnezeu și nepăsării față de oamenii aflați în suferință au adus pentru el o existență nefericită sau chinuită, aceea a iadului”, a continuat Preafericirea Sa.

„Deci Evanghelia de astăzi ne arată cât de mare este valoarea milosteniei, a ajutorării celor care se află în sărăcie, în suferință și în singurătate. Evanghelia aceasta a inspirat Biserica să înființeze cantine pentru săraci, case pentru bătrâni, case pentru pelerini, unități medicale și unități de ajutorare, caritabile sau filantropice.”

Astfel, evanghelia zilei „ne arată că iubirea smerită și recunoscătoare, sau mulțumitoare față de Dumnezeu și iubirea smerită și milostivă față de semenii, mai ales față de cei aflați în nevoi și necazuri, aduce omului fericirea”, a mai subliniat

Patriarhul.

„De aceea, Sf. Isaac Sirul spune că iubirea smerită și milostivă este începutul raiului în sufletul omului”, a mai amintit Părintele Patriarh Daniel în încheierea cuvântului său.

Patriarhul României a participat duminică la Sfânta Liturghie oficiată la Paraclisul „Sf. M. Mc. Gheorghe” al Reședinței Patriarhale.

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro